

(نام تو را ای خانه سلمان و میثم
از روی نام خویش ایران می گذاریم
بالای حتی یک قدم از خاک پاکت سر می دهیم و در رخت جان می سپاریم) (۲)
هر جا که ما باشیم جز یاد خدا نیست با ما به غیر از مهر خویی آشنا نیست
(ما از نیاکان نیک مردی ارث بردیم جز پهلوانی خصلتی در خون ما نیست) (۲)
ایران تو دریایی و آتش آفریدی روین دلی همچون سیاوش آفریدی
ایران تو مهد کاوه و رستم سرایی از جسم خود روح خدا را آفریدی
خاکستر بیجان ما شد کوه آهن آن کوه تیری شد میان چشم دشمن
شب مرد و نوری از افق آهسته برخواست خورشید شد در آسمان قلب میهن
(خود پلکان گشتیم تا بالا رسیدیم کشتی شدیم و ساحل دریا رسیدیم
اما دوباره شب پرستان در کمینند حالا که ما تا قله ی دنیا رسیدیم) (۲)

من ز نسل خمینی خمینی

از تبار حسینم حسینم

من یه دریای کوهم (سربلند و با شکوهم) (۲)

ای ایران ای مرز پر گهر ای خاکت سر چشمه ی هنر

دور از تو اندیشه ی بدان پاینده مانی تو جاودان